

**УСЕ, ЩО ВИ ЗНАЄТЕ
ПРО УСПІХ, — НЕПРАВДА!
СТАВТЕ ЦІЛІ. БУДЬТЕ
НАПОЛЕГЛИВИМИ.**

Дивовижно, але успіх не залежить від того, скільки годин щодня ви працюєте, — такого висновку дійшов Ден Вальдшмідт, вивчаючи досвід тисячі звичайних людей, які стали видатними в різних сферах — бізнесі, науці, політиці та спорті.

Шеф-кухар ресторану, який поборов смертельну хворобу та отримав три зірки Мішлен; бігуни, які долають неймовірні відстані, пересилюючи себе; фігуристка Джоанні Рошетт, яка виступила на олімпіаді через три дні після смерті матері й здобула медаль, та багато інших.

Ця книжка змінить ваш світогляд і допоможе позбутися факторів, які стримують вашу здатність бути надзвичайним. Дізнайтеся про справжні складові успіху з понад 100 історій, що надихають та викликають безліч емоцій.

**Вам не потрібна
інша книжка про успіх.**

Просто вийдіть за межі!

Інтелектуальний
партнер

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-0480-5

9 786171 204805

ВИЙДИ ЗА МЕЖІ ДЕН ВАЛЬДШМІДТ

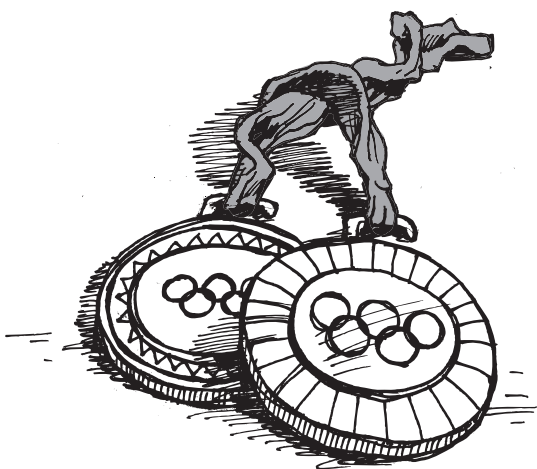
ЯК ЗВИЧАЙНІ ЛЮДИ СТАЮТЬ ВИДАТНИМИ

ВИЙДИ

ЗА МЕЖІ

**ЗАБУДЬ ПРО
УСПІХ — СТАНЬ
ВИДАТНИМ!**

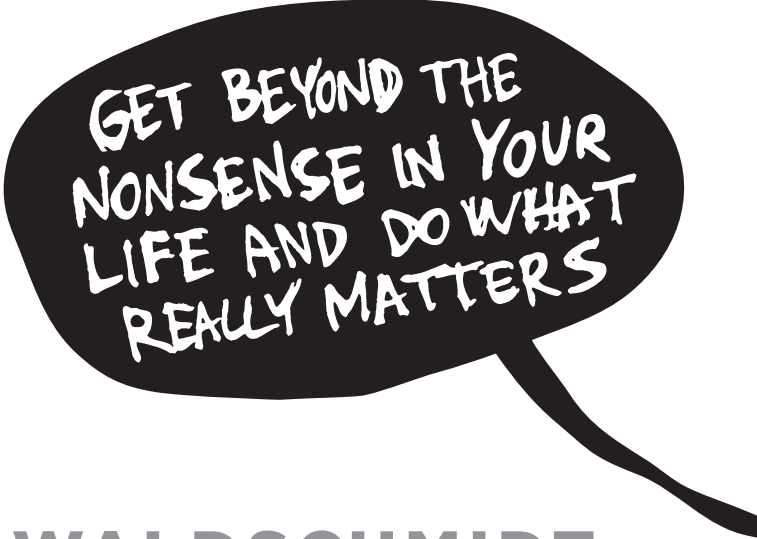
ДЕН ВАЛЬДШМІДТ

HOW ORDINARY PEOPLE CAN ACHIEVE OUTRAGEOUS SUCCESS

EDGY

CONVERSATIONS

GET BEYOND THE
NONSENSE IN YOUR
LIFE AND DO WHAT
REALLY MATTERS

DAN WALDSCHMIDT

ЯК ЗВИЧАЙНІ ЛЮДИ СТАЮТЬ ВИДАТНИМИ

ВИЙДИ

ЗА МЕЖІ

**ЗАБУДЬ ПРО
УСПІХ – СТАНЬ
ВИДАТНИМ!**

ДЕН ВАЛЬДШМІДТ

ХАРКІВ **КЛУБ**
2016 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 159.9
ББК 88
В16

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Перекладено за виданням:

Waldschmidt D. *Edgy Conversations: How Ordinary People Can Achieve
Outrageous Success* / Dan Waldschmidt. — USA : Next Century Publishing,
2014. — 179 p.

Переклад з англійської Карини Меньшикової

Обкладинка та ілюстрації *Justin Gammon*

Популярне видання

ВАЛЬДШМІДТ Ден

**Вийди за межі.
Забудь про успіх — стань видатним!**

Керівник проекту В. В. Столяренко
Завідувач редакції К. В. Новак
Відповідальний за випуск О. М. Пікалова
Редактор Р. А. Трифонов
Художній редактор Ю. О. Сорудейкіна
Технічний редактор В. Г. Євлахов
Коректор О. М. Шелест

Підписано до друку 10.03.2016.
Формат 60x90/16. Друк офсетний.
Гарнітура «FuturaBook». Ум. друк. арк. 12.
Наклад 10 000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діалозитивів на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.tornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Марозова, 13Б

ISBN 978-617-12-0480-5 (укр.)
ISBN 978-0-9895331-0-2 (англ.)

© Daniel E. Waldschmidt, 2014
© Hemiro Ltd, видання українською мовою,
2016
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»,
переклад і художнє оформлення, 2016

Тут зазвичай можна знайти відгуки й цитати людей, які стверджують, що прочитали цю книжку і вона їм сподобалась. Але насправді єдина думка, яка має значення, — ваша власна.

**Так що читайте книжку
і складайте про неї власне
враження.**

Т С І М З

ПРОЛОГ. Як це все почалось 8

Вам не потрібні інші книжки про досягнення успіху 15

Припиніть шукати виправдання за те, хто ви і де ви 19

Сміливі розмови 27

ЕКСТРЕМАЛЬНА ПОВЕДІНКА 35

Екстремальні зусилля 43

Екстремальна відмінність 48

Екстремальна жага вчитися 54

ДИСЦИПЛІНА 65

Дисципліна дії 70

Дисципліна відмови 78

Дисципліна починається з плану 85

ДАРУВАННЯ ЯК СВИТОБАЧЕННЯ 91

Що є даруванням, а що ні 99

Дарування починається з вдячності 105

Дарування змінює 110

СТРАТЕГІЯ ЛЮДСЬКИХ СТОСУНКІВ 117

Як біль і страх керують вашими діями 124

Як мозок приймає рішення 133

Сила любові 140

Станьте надзвичайним 151

Боріться до кінця 171

ЕПІЛОГ. Кінець історії 178

Подяки 184

Хто такий цей Вальдшмідт? 186

Станьте сміливим 188

ПРОЛОГ

ЯК ЦЕ ВСЕ ПОЧАЛОСЬ

Я
все ще
пам'ятаю
відчуття холодного металу
з присмаком мастила
на своєму язичку.

Мені було 25 років, і я хотів померти.
Я просто хотів позбутися болю.

Того дня я сидів на сіднях свого гаража з пістолетом
у роті, в гіркому п'яному тумані саморуйнівного відчаю.

Я мав усе. Але я все це втратив.

Усе, чого я будь-коли бажав, —
це бути надзвичайним...
неймовірним... видатним.

Я хотів змінити світ на краще.

Не було жодних сумнівів,
що я вже й так багато
чого досяг.

У 22 роки у Вашингтоні
я був відомий як «Вундер-
кінд», генеральний директор компанії, яка
швидко росла й розширювалася по східному
узбережжю, співпрацювала з усім світом.

Я був одружений із чудовою жінкою,
мав гарного сина й мешкав
у будинку, який був занадто великим для нас трьох.

І для тих, хто не бачить глибше, ніж фасад із тисячодоларових костюмів
і коротких відповідей, я, здавалося, мав усе на світі.

Але всередині мене панував безлад із невпевненості в собі й відчуття
провини. До того ж, я втомився.

Незважаючи на мою одержимість екстремальними видами спорту
і трудоголізм (часто я не приходив додому з роботи по кілька днів),
я втратив здатність підкорювати світ.

Мій шлюб розбився на мільйон маленьких уламків. Зламався.
Розтрощився. Я втратив усе. І я відчував, як ця катастрофа
все більше й більше просвердлює мене.

Мене не було поруч із дружиною, і моє місце зайняв інший.
Якийсь час я був у змозі заплющувати на це очі, ніби це не мало
для мене жодного значення.

Але те, що хтось зайняв твоє місце, жорстоко паралізує саме твоє єство.

І це зводило мене з розуму.

Я звинувачував її. Я проклинав її. Я намагався кинути її.

Що з того, що в мене не було часу на неї?

Але частина мене знала, що моя егоїстична поведінка, моя нездатність виявляти кохання зруйнувала ці дивовижні стосунки.

Я не міг більше вдавати, що вся ця драма не краля мені серце.

Не те щоб я ніколи нічого не втрачав.

Я й до цього зазнавав поразок безліч разів. Але я завжди сприймав поразку як «ще не успіх». Я завжди вірив, що успіх неминучий. І кось так воно й було.

Але цього разу поразка стосувалась особистого життя. Цього разу вона була остаточною.

Нестерпним було те, що я не міг змінити ситуацію самотійно. Я завжди був у змозі вирішити будь-яке питання, проблему або подолати виклик із грубою, надлюдською, цілеспрямованою пристрастю.

Цього разу все було поза моїм контролем. Я не міг змусити її бути вірною мені. Або любити мене.

І біль був **неймовірним**.

Мабуть, зовні все виглядало інакше.

Розумієте, я не хотів втратити її... але в цього небажання були неправильні причини. Я взагалі не хотів нічого втрачати. З будь-якої причини. Ніколи.

І тому я змінив свою поведінку на декілька місяців... на досить довгий проміжок часу, щоб показати, що я порядний сім'янин. Я робив усе можливе. Я проводив з нею більше часу. Я запрошував її до найдорожчих ресторанів і влаштовував шопінг-тури.

Я очікував, що така бойскаутська поведінка протягом трьох місяців дозволить мені миттєво заробити її кохання й повагу. Я навіть сказав їй про це.

Але це ще більше віддаляло її від мене.

Тож я повернувся до єдиного, на чому дійсно знався:
екстремальної поведінки.

Я працював ще більше. Клявся голосніше. Тренувався жорсткіше.
Я проводив кожну хвилину, намагаючись уникнути болю.

День за днем я замикав двері у свій кабінет і плакав над своїм столом.
Мій помічник тактовно стукав у двері й нагадував про зустрічі.
Я опановував себе, поправляв краватку й укладав
дивовижні комерційні угоди.

Але всередині я змучувався. У мене був емоційний крах.
А це означало, що я потребував більше сил на звичні справи.

Що я й робив.

Я змушував себе до знемоги і навіть більше. Раптово я втратив 20 фунтів
протягом кількох днів.

Через постійні тренування в тренажерному залі я отримав стафілококову
інфекцію. Але спочатку ніхто не міг діагностувати її.

Упродовж чотирьох днів я лежав у реанімації в лікарні. Мене оглядали
фахівці з інфекційних захворювань і перевіряли мою кров на СНІД та інші
автоімунні хвороби. Усі аналізи були негативними. Вони не могли
зрозуміти, що сталося.

Вони лише могли експериментувати з антибіотиками.
Якщо якийсь із них не допомагав, вони пробували інший. І ще один.
А потім ще. Зрештою я почав одужувати.

Але моє тіло було розбите. Я був слабким і втратив форму.
Усе, над чим я працював, зникло.

І це змусило мене страждати ще більше.

Я завжди міг розраховувати на себе. Незалежно від того, яким складним
було завдання, я завжди міг виконати його. Але вперше у моєму житті
я фізично не міг нічого зробити з цим.

Я підвів свою родину. А тепер підвів і самого себе. Єдиний друг, який у мене
залишився, — я сам — покинув мене. Я почувався жажливо самотнім.

Почуття власної несамодостатності повністю охопило мене.
Страхітливі думки в моїй голові стали поглинати все.

Цього разу я програв. Настав час закінчувати гру.

Стафілококова інфекція мало не вбила мене.
Тепер я хотів зробити це сам.

Саме так я опинився в гаражі, п'яний у дим з келихом віскі в одній руці
й пістолетом у другій.

Сльози побігли по моєму обличчю, і моя печаль перетворилася
на ридання. Вона була настільки сильною та глибокою, що я знав:
хочу померти. У мене не було жодного іншого виходу. Я хотів піти.

Крізь сльози я взяв коробку з кулями.

Я старанно (хто б ще міг зробити це, окрім мене) заряджав кулями свій
браунінг 22-го калібру.

Я зробив ще один ковток віскі і, похитуючись, попрямував до задніх східців
гаража. Сідаючи, я занадто сильно цокнув стаканом об ґанок, але він
не розбився.

Усього на кілька секунд спостереження відволікло мене
від моєї печалі.

Але незабаром почуття повернулося знову.

Я взяв пістолет і підніс до своєї голови. Я замислився, чи краще буде
поцілити в скроню, чи зробити постріл у рот. Може, я й тут усе зіпсую?

Я вирішив, що краще вистрілити в рот.

Я був серйозним, відчувши присмак зброярського мастила. Частина мене
поцікавилась, чи зможу натиснути на курок. Інша частина просто хотіла,
щоб усе закінчилось. Я втомився від болю.

Незабаром болю не буде. Я кивнув, ніби підтверджуючи собі правильність
учинку.

Я
поставив
палець
на курок
і почав тиснути...

ВАМ НЕ ПОТРІБНІ ІНШІ КНИЖКИ ПРО ДОСЯГНЕННЯ УСПІХУ

Вам не потрібні інші книжки про досягнення успіху. Дійсно не потрібні.

Ви вже знаєте майже все, що треба знати для успіху. Ставити цілі. Багато працювати. Бути наполегливим. І не здаватись, доки не досягнеш мети. Усі ці речі можна назвати навіть уві сні.

Саме на цьому я знаюсь добре.

Я знаю, як зробити все, щоб досягти успіху. Мене двічі виключали з коледжу. Я не повинен був отримувати ані копійки. Проте я заробив мільйони й мільйони доларів. (І втратив теж багато.)

Як керівник я працював над постійним підвищенням продажів протягом десяти років. Був консультантом із ведення бізнесу по всьому світу.

Я став генеральним директором у 25 років. Але я не підприємець. Я потрапив у сферу бізнесу і сам проторував собі в ній шлях.

Я знаю, як порушувати правила і бути суперзіркою не тільки в бізнесі, але й у житті.

Але я не особливий.

Я просто звичайний хлопець, який робив досить незвичайні речі.

І досяг певного успіху.

Проте ця книжка — не типовий посібник із досягнення успіху. Вона розповідає про баласт, що сидить між вашими вухами і не дає вам змоги досягти успіху.

Я знаюся на цьому. Існують сотні, а то й тисячі книжок про досягнення успіху й високої продуктивності. Але вони не стосуються реального світу,

НЕ БУДЬТЕ РОЗВАЖЛИВИМИ, ЩОБ БУТИ ДИВОВИЖНИМИ

У кожній групі є щонайменше одна така людина, яка закликає: «будьмо розважливими». У кожному випадку, коли планується щось оригінальне або коли очікування стають надто грандіозними, така людина втручається зі своїм обов'язковим нагадуванням, що треба пригальмувати, обміркувати все ретельніше і «бути розважливими».

І ЗАЗВИЧАЙ ТАКЕ СПРАЦЬОВУЄ

Замість того щоб думати про подолання нових обмежень та встановлення нових рекордів, ви вирішуєте грати безпечно, не надто ризиковано. Робити так, як це робила би звичайна, пересічна людина, — бути розсудливим.

І все, що ви зробите, буде лише посереднім. Не буде нічого визначного, нічого, що може змінити світ, про що швидко забудуть. Безглузда повсякденна робота.

АЛЕ ЦЕ ПОТРІБНО ЗМІНИТИ

Якщо ви хочете бути дивовижним, вам потрібно йти проти заклику здорового глузду «бути розважливим».

— Це нерозважливо — продовжувати спроби у разі невдачі.
Але саме в цьому полягає секрет успіху.

— Це нерозважливо — підніматися,
коли вас нокаутував сильніший супротивник.
Але саме так і перемагають.

— Це нерозважливо віддавати більше, ніж ви отримуєте.
Але саме так створюються стосунки, що можуть допомогти.

— Це нерозважливо — вірити в себе,
коли у вас ніхто не вірить.
Але саме так ви змінюєте світ.

Не будучи розсудливим. Не граючи безпечно.

Відмовляючись від безпечного почуття виглядати так,
неначе у вас все гаразд, коли ви насправді внутрішнє перелякані.

Усе це притаманне чемпіонам.
У цьому полягає справжня мужність.

І ВИ МОЖЕТЕ БУТИ ТАКОЮ ЛЮДИНОЮ

Ви можете бути бунтівником, борцем, аутсайдером.

Будь-хто може поступатися перед страхом та сумнівами,
піддаватися тиску. Але це не робить вас великим. Це лише дозволяє вам
рухатися в загальному натовпі. Загальний натовп, що складається
з таких лузерів, яким і ви могли би бути. Тільки якщо ви інакший.
Інакший уже сьогодні. Замість того щоб обирати легкий шлях,
ви можете вирішити більше не бути розсудливим.

Щоб мислити ширше. Боротися довше.
Іти вперед, коли ніхто не йде слідом за вами.

Нехай розсудливими залишаються ті,
хто потім називатиме вас «щасливчиком».

Вальдшміт Д.

В16 Вийди за межі. Забудь про успіх — стань видатним! / Ден Вальдшміт ; пер. з англ. К. Меньшикової. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. — 192 с. : іл.

ISBN 978-617-12-0480-5 (укр.)

ISBN 978-0-9895331-0-2 (англ.)

УДК 159.9
ББК 88